

meget i en Retning, der ikke tillod nogen Vurdering af Prince-Smiths økonomisk-politiske Testament. . . . Han hørte ikke til **de** Førere, i hvis Lod et øjeblikkeligt Udbytte falder; — hans Virksomhed var fortrinsvis en Lærers; han var som en Lærer, hvis aandelige Sæd behøver lang Tid for at voxe og modnes, men som endnu bærer Frugter, naar de andre Føreres Gjerninger og Navne maaske allerede ere glemte.» Hvad Dr. Wolff egentlig mener hermed, er uklart, da han dog selv udtrykkeligt fremhæver at faa Agitatorer opleve at se saa mange Resultater af deres Virken som Prince-Smith. Sandheden er ogsaa den: at den Sæd, som Prince-Smith saaede, spirede og modnedes forholdsvis hurtigt. Prince-Smith oplevede selv at se Frugten af den, — og det var heldigt for ham, thi Agitatoren kan i Almindelighed ikke godt vente saa længe som Videnskabsmanden. Den Plads «ved Siden af de store Mestre Adam Smith og Bastiat», som Dr. Wolff taler om, maa Prince-Smith renoncere paa.

H. B. Oppenheim: Die Gewerbefreiheit und der Arbeitsvertrag. 2. Aufl. Breslau, Verlag von Wilh. Koebner. (135 S.)

Oppenheim, den nylig afdøde Forfatter, omtaltes ofte som en yderliggaaende «Manchestermand», formodenlig paa Grund af hans Angreb paa Kathedersocialisterne, — men i Virkeligheden med Urette. Den ovennævnte, populært skrevne, lille Bog viser os ham vel som en Tilhænger af den økonomiske Liberalisme; men vi se tillige, at han var meget moderat, at han forstod Betydningen af den historisk givne Kulturtilstand, den historiske Udvikling, at han følgelig var en Modstander af de manchesterlige absolute Afgjørelser. Bogen søger at orientere Læserne, paa en interessant almenfattelig Maade, med Hensyn til Betydningen af Næringsfriheden for Haandværket, Arbejdskontrakten og Brud paa den, Læringlevæsenet, den tyske Arbejderlovgivning og Fabriklovgivning.